



גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:45	5:04	בית שמש
6:48	4:56	בני ברק
6:46	5:12	חיפה
6:45	5:05	טבריה
6:42	5:02	יבנאל
6:43	4:49	ירושלים
6:45	4:56	מודיעין עילית
6:45	5:02	צפת
6:42	5:00	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 13, גליון 21 (640)

פרשת תצוה, ט"ו אדר א', שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: דברי הימים א' י-יא | בבלי: בבא קמא קי"ד | ירושלמי: שבת ע"ג | תוספתא: גיטין א' | רמב"ם: שחיטה י'

מוהרא"ש מספר

מבקשים, צועקים, ומתרגזים

אדם צריך להיות בזה העולם ותרן גדול, כי אם איננו ותרן, אזי לא יצליח בחייו. בחיי הימים של האדם, הוא נתקל בבעיות רבות - הן מעצמו, הן מאשתו והן מהילדים. הן משכנים, הן מאנשי בית-הכנסת, והן מאנשי השכונה והחברה, ומקרחים להיות ותרנים, המותר מנצח תמיד, ומי שהולך ראש בראש - מפסיד.

אצל רבנו ז"ל הענין של ותרנות היה סוד גדול מאד, אנחנו יודעים שרבנו ז"ל לא התעקש על שום דבר, אחד בא ואמר שחפץ בזה, אמר רבנו ז"ל בסדר, בא אחר ורצה משהו אחר, אמר רבנו ז"ל בסדר, ובלסוף נתקיים רק מה שרבנו ז"ל רצה.

ידוע שרבנו ז"ל לא רצה שימשו אותו בחנם, אף שכל אחד מאנשי שלומנו רצה

<<<<

מילה של התחזקות

פעם היה לה רגש בכל נקודה של רבנו, לדגמא 'מקוה', פעם בתחילת התקרבותה הייתה כל כך רענו, רצת למקוה כמו בחור צעיר. אבקש ממך, תתחיל מחדש, לה לטבל במקוה כך תסיר ממך את העצבות, כפי שרבנו אומר (ספר המידות, אות המתקת הדיו, סימן כב): "על ידי טבילת מקוה נתבטל הצרות, וישועה באה". עוד אומר רבנו (שם, סימן פא): "המקוה ממתיק הדיו".

כשאתה הולך למקוה תתבונן ותבטל עצמך להשם יתברך; מוהרא"ש אומר שעקר הכונה של מקוה היא 'ביטול' - מתבוננים אל השם יתברך. בכל פעם שטובלים מתבוננים עוד פעם להשם יתברך. עצם זה, שהאדם מתפשט לגמרי, הוא יורד למקוה ושם הוא מתבונן אל השם יתברך - זה מטהר את האדם.

(עצתו אמונה תצוה תשע"ט)

ווארט על הפרשה

רבנו ז"ל נסע פעם עם עגלון בדרך סלולה בין היערות, פתאום הדרך נחסמה בעגלות, לא יכלו להמשיך לנסע, מן הסתם היה זה סוס שהתהפך או מת, לכן היו כולם צריכים לחכות עד שיגרוו משם את הסוס המת, ויפנו את הדרך למעבר, אבל העגלון של רבינו היה מכשר ומימן במלאכתו, הוא פלס בעצמו דרך חדשה בין העצים, וכך הוא עקף את כל החסימה, עד שהוא חזר לדרך המלך במקום שכבר לא עמדו עגלות, העגלון חשב שרבנו ז"ל מנמנם, והוא צעק בהתלהבות: "רבי! ראי אתם מה עשיתי? ירדתי מהדרך הסלולה ונכנסתי לדרך אחרת, עד שחזרתי לדרך הישנה.

כשרבנו ז"ל שמע זאת, הוא התלהב מאד, ואמר: "גם אני עשיתי כך, ירדתי מהדרך הרגילה אבל חזרתי לדרך הישנה של האבות הקדושים" (עיין חיי מוהר"ן סימן שצב). הפונה היא לענין של הדבור אל השם יתברך, אצל רבנו ז"ל היה העקר 'התבודדות', שהאדם ידבר אל השם יתברך במלים שלו בשפה שלו, בתמימות עצומה בלי חכמות, אלא כמו שנשים או ילדים מתפללים ומבקשים מהשם יתברך בכל התמימות כך יתנהג כל יהודי, (עיין שיחות הר"ן, סימן לג).

בראש השנה האחרון לחייו של רבנו [שנת תקע"א], כשרבנו ז"ל כבר היה מאד חולה, היה שם נכדו ישראל, שהיה בן שלוש ארבע, רבנו בקש ממנו: "ישראל! תבקש מהשם יתברך שיהיה בריא. והוא אומר: סבא! תן לי את השעון שלך. רבנו ז"ל צחק ואמר: אתם רואים, הוא כבר אדמו"ר, הוא מבקש פדיון עבור התפילה. רבנו ז"ל אכן הסיר את שעונו ונתן לו.

הוא הולך משם ושומעים שהוא צועק: "השם! השם! תרשה לסבא להיות בריא. וכל החסידים שהיו שם צחקו, אומר להם רבנו ז"ל: אל תצחקו, בדיוק כך צריכים לבקש מהשם יתברך, כמו הילד שלא חושב ולא מתכונן על שום חכמות אלא הוא מבקש בפשטות מהשם יתברך, כך צריך כל אדם לדבר אל השם יתברך, ורק זה נקרא תפילה (חיי מוהר"ן סימן תלט); רבנו ז"ל רצה להחזיר בנו שצריכים לדבר אל השם יתברך כמו ילדים.

אבל כדי שהאדם יוכל לדבר אל השם יתברך הוא חייב להקשיב לצדיק, כפי שרבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ס), שמי ששומע את קולו של הצדיק מתעורר מהשינה, המח שלו מתעורר משינה עמוקה; אם באים אל הצדיק ושומעים את הדבורים שלו, האמונה נבנית בתוך האדם, ואם יש אמונה מדברים אל השם יתברך ואם מדברים אל השם יתברך האמונה מתחזקת עוד יותר, כי ככל שאדם מדבר יותר אל השם יתברך כך מתחזקת יותר האמונה, וכשאדם זוכה לאמונה טהורה מתבטלים ממנו כל סוגי הדמיונות והשטויות. לכן הצדיק רבי נתן זכרונו לברכה התבטא פעם: היות והכנסתי בתוכי את השם יתברך, ההסתכלות שלי כבר שונה לגמרי, השמיעה שלי שונה לגמרי, והדבורים שלי אל אנשים גם שונים לגמרי.

<<<<

מכתב מראש הישיבה שליט"א

כפת "נ נח"

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר א', שנת תשע"ט

לכבוד המנהל החשוב... גרו יאיר

אשריכם ואשרי חלקכם שאתם זוכים לחנך את ילדי ישראל בכזו מסירות; אתם מחדירים בילדים את היפי והגדלה של ללכת בדרך התורה והיראה. יעזר השם יתברך שתמיד תצליחו בדרךיכם.

אני רוצה לכתב לכם על ענין מסים שעשו במוסד שלכם שאינו דרך ארץ, אני חושב שמון הסתם אתם לא יודעים ולא התבוננתם במה שנעשה. מדבר על מה שעשו אצלכם בראש חודש אדר, שאמרו לילדים להביא כפות שכתוב עליהם את השם של הרבי הקדוש מברסלב בדרך צחוק: 'נ נח'.

הרבה אנשים טועים וחושבים שזה דבר של ברסלב בעוד שהאמת היא שזה בזיון גדול עבורנו ועבור הרבי שלנו; תארו לעצמכם שיקחו את השם של הרבי שלכם ויכתבו אותו על כפות ועל קירות וכו', זה היה מכאיב לכם ולכל החסידים ולכל היהודים, כך גם כואב לנו חסידי ברסלב שלוועגים על צדיקים גדולים.

לצערנו אתם לא היחידים שעושים את זה, בהרבה תלמודי תורה ובתי ספר עושים את זה ולא חושבים על חמרת הענין של לפגע בצדיק. רבנו אומר (ספר המידות, אות צדיק, סימן פח): "הצדיק יכול לענוש את האדם במיתה, אפלו על ידי חלישות דעתו, אפלו בטעות"; כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (אבות ב, ט): "והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה, שנשיכתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף".

יעזר השם יתברך שבזכות זה שאנחנו מחשיבים ומיקרים את כל הצדיקים נזכה להגאל מהגלות, אמן.

ווארט על הפרשה <<<< המשך

זה כל הסוד של רבנו ז"ל, ובזה משיח יכבש את כל העולם, כפי שרבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ב): הנשק של משיח הוא תפילה – לדבר אל השם יתברך.

אבל כפי שהאדם יבוא אל הצדיק ויקבל את דבריו, צריך לעבור עליו משהו בחיים, אחרת אין לו שום רגש לצדיק, את זה אנו מוצאים בפרשת השבוע, ואתה תצוה את בני ישראל, ויקחו אליך שמן זית וזו פתית למאור וגו'. אומר רש"י הקדוש, שלא יכלו לקחת כל שמן שהוא, רק את טפת השמן הראשונה שיצאה אחרי שכתשו את הזית היטב במכתש, כי רק השמן הזה האיר יפה. זה מראה לנו שכפאשר האדם שבור ורצוץ כהוגן הוא מאיר אחרת לגמרי, מתחילים לזרוח ולהאיר לו ספריו של רבנו ז"ל באור מסוג אחר, הוא נמשך לכל מילה ומילה שכתובה שם, הוא לא יכול לעזב את זה עד שהוא עובר על זה מתחלה ועד סוף, הוא מתפלא: "געוואלד! מאיפה יודע זה שעשה את הספר בדיוק מה עובר עלי? אם יש לאדם שכל והוא מכיר את עצמו הוא ילמד את הספרים הקדושים, ויצית למה שכתוב בהם בתמימות, וכך הוא יזכה לחיים טובים, הוא יעבור את שנותיו בטעם אחר לגמרי, כל דבר הוא ידבר אל השם יתברך.

יעזר השם יתברך שנוזכה להמתיק את הדינים מאתנו, שכבר נתפטר מגזרות הרשעים, עם ישראל זקוק לרחמים גדולים, וכלנו כבר נגאל מהגלות. (ליל ששי תצוה)

לשמש את רבנו ז"ל, אף-על-פי-כן רבנו ז"ל רצה שיהיה אדם בשכר, שהוא ישמשו ויעזרנו.

פעם נכנס תלמיד אחד אל רבנו ז"ל וראה שכל החדר מלא עשן, אזי רץ אל השמש והחל לצעק עליו, מה אתך, רבנו ז"ל סובל על הראות, איך אתה נותן שכל החדר יתמלא עשן? והיות שהיה זה מחמת שגשג דבר מה על התנור, אזי נטלו תכף ומיד, ופתח את החלונות ואורר את החדר הקדמי.

וזה התלמיד של רבנו ז"ל נכנס אל רבנו ז"ל, וראה שרבנו ז"ל שוכב על המטה כאלו לא קרה דבר, אזי שאל את רבנו ז"ל, מדוע לא עשה רעש וצעק על השמש, ענה ואמר רבנו ז"ל: "פעם אחת מבקשים, פעם שניה כבר מגביהים את הקול, פעם שלישית נעשים בכעס, והאדם מאבד את עשתונותו, ומתחיל לריב עם הזולת, ומפאת שלא רציתי להגיע לפעם השלישית, לא התחלתי עם הפעם הראשונה..."

תבינו מכאן את עמק השיחה, אשר זהו אחד מיסודות הויתרנות, הנה פלוני עשה לי דבר כזה, גרם לי למה שגרם, וכדי שלא לבוא עמו במריבה, אזי כדאי וטוב יותר לשתק ולוותר.

עד כדי כך מדת הויתרנות, שעל האדם להיות ותרן לא רק עם אחרים, אלא עם עצמו. בדרך כלל חושבים מה גדלתו של אדם? שתובע מעצמו דברים למעלה מכוחותיו למעלה מיכלתו, אך זו עצת היצר ולא גדלה כלל וכלל.

וכן על האדם להיות ותרן עם אשתו, כל הצרות בבית, וכל הפגמים בשלוס-בית באים מאי ותרנות, הבעל רוצה להראות שהוא בעלה-בית, אזי רב עם האשה ומדכא ומשפיל אותה, והתוצאה היא: א. או שמשפיל את אשתו כל-כך, עד שנופלת רחמנא לצלן בדכאון פנימי, וגורם לה לשבר עצבים, ועתה יש לו שבר כלל, זה גרם הוא כתוצאה מידו הקשוחה. ב. ואם היא חזקה מאד ומשיבה מנה אחת אפים, אזי או שהיא בורחת מהבית או שהוא בורח, ומגיעים לידי גרושין. וכן להפך - על האשה להיות ותרנית בבית, אף אם הבעל נרגז ועצבני, עליה לדעת איך לשחות בין הטפות. כי אם תלך בחמר הדין עם בעלה, אזי התוצאה: א. או שהבעל יפנס בדכאון, עד שיגיע לשבר עצבים, ויהיה כלי שבור. ב. או שתהיינה מריבות ויגיעו לידי גרושין. והכל מחמת שאין ותרנות בבית. כי יסוד השלוס-בית זהו ותרנות, וזאת צריכים להחזיר היטב בלבנו.

וכן על האדם להיות ותרן עם הילדים. גדול הילדים קשה עד מאד, חנוף הילדים זהו מהעבודות הקשות ביותר, ובפרט בדור הזה שההפקרות כל-כך גדולה, צריכים לשמר על הילדים עד מאד. אין ללכת עמהם ראש בראש, בדוקא וכו', כי אז גם הילדים יתמרדו ועלולים לאבד את הבן או הבת.

וכן על האדם לנהג בויתרנות עם השכנים, יש אנשים ששונאים את השכנים, והשכנים שונאים אותם מחמת שטיות, עקב פח אשפה וכדומה, שנאה כזו עד שאין מדברים ביניהם. ולא קולטים שעם השכן צריכים להיות בקשרים טובים, השכן גר בשכנות אליה, דלת בסמוך אליה, כשמותרים לשכנים, אף שסובלים מהם לעתים, אבל אם הולכים במדת הויתרנות, פועלים הרבה יותר.

אשרי האדם שהוא ותרן בכל דבר, ורוצה שכל אחד יזכה להכי טוב, ואזי גם הוא יזכה להכי טוב, אבל אם ירצה את הטוב רק לעצמו, אזי גם לו לא יהיה טוב, אשרי מי שמרבה לבקש מהשם יתברך שהוא יעקר מעצמו את המידות הרעות שלו, שהוא יותר לכל אחד, שהוא יהיה בקשר טוב עם כולם, יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

שאלות ותשובות ברסלב

האם השם יתברך מקשיב לתפלות של בעל עברה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

י"שר כח גדול על הפעלות הנפלאות שאתם עושים למען עם ישראל כזו מסירות נפש. אני חייב לכם הפרת הטוב מיחדת שבזכות השיעורים שלכם התחלתי שוב ללמוד את התורה הקדושה, אני שוב מוצא את עצמי עם חברי הישנים, אבני נרצא שקבר לא פגשתי הרבה שנים.

רציתי לשאול לגבי מה שאתם מעוררים הרבה לדבר אל השם יתברך בשפה האיטית כמו שמדברים אל חבר טוב. וכי זה לא דבר ששייך רק לצדיקים ויראי ה' ? הרי כף ראינו בכל הדורות כשיהודי היה צריך ישועה, הוא לא התפלל על זה בעצמו, אלא הוא הלך לצדיק שיתפלל עבורו. כלנו הרי בנדי, עשינו כל כף הרבה עברות שמרחיקות אותנו מהשם יתברך, ובפרט העברות של לשון הרע ופגם הברית רחמנא לעלן, שחכמינו זכרונם לברכה אומרים שקשאים עובר על עברות אלו, אין תפלותיו נשמעות. ובכלל מובא בתנ"ל שמאז שחבר בית המקדש נגעלו שצרי תפלה, הרי רואים בחוש שאנחנו לא יכולים לפעל בתפלות שלנו ישועות גדולות כל כף למעלה מדרך הטבע כפי שפעלו הצדיקים הקדמונים.

מאד אכיר לכם טובה אם תוכלו להאיר את עיני בענין זה, ושוב י"שר כח על השיעורים והחידושים.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח לשמוע שאתה מחיה ומחזק את עצמך עם העצות של רבנו ז"ל, ובפרט שאתה כותב שהתחלת ללמוד על פי סדר דרך הלמוד של רבנו (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו).

אי אפשר לתאר למה רבנו יכול להביא אותנו; רבנו לוקח אדם ששקוע בבזיון, הוא עושה מה שהוא עושה ורוחץ אותו ומלביש אותו בבגדים יפים וחדשים וכו' עד שהאדם בעצמו כבר שוכח איך הוא היה נראה לפני שהוא מצא את רבנו ז"ל.

אני רואה שאתה טועה בענין של תפלה והתבודדות, אתה חושב שזה דבר חדש וכו'. אצתיק לך את לשון הרמב"ם הקדוש, את דבריו על מצות תפלה (הלכות תפלה, פרק א', הלכה א-ב): "עיקר התפלה הוא מצות עשה מן התורה, שיתפלל האדם ויבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך, והוא יכול לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל שפה שרק יכול, כי מצות עשה להתפלל בכל יום, ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה, ולפיכך נשים ועבדים חייבין בתפלה לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא, אלא חייב מצוה זו כף היא - שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שבחו של הקדוש ברוך הוא, ואחר כף שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ובתחנון, ואחר כף נותן שבח והודיה להשם יתברך על הטובה שהשפיע לו כל אחד לפי כחו". המצוה של תפלה הוא: כשאדם קם בבקר שיתפלל אל השם יתברך, קודם שייספר את גדלת השם יתברך, אחר כף שיוודה להשם יתברך על כל הקסדים שהוא עושה עמו, "אך אחר כף ראו אנשי כנסת הגדולה שהלכו בגולה בימי נבוכדנצר הרשע, ונתעברו בפרס ובינן ובשאר האמות וכו', ועמדו ותקנו סדר התפלה" אבל כשאנשי כנסת הגדולה ראו את הגלות הארפה והמרה שעם ישראל תעבר בין האמות, תקנו את נסח התפילה, עיין שם.

עכשו מגיע רבנו ואומר (שיחות הר"ן, סימן רכט): "גם עכשו שמתפללין סדר התפלה שתקנו אנשי כנסת הגדולה, טוב מאד להאדם להיות רגיל להתפלל לפני השם יתברך תפלות ותחנונות ובקשות מלבו בלשון שמכין, שיזכרו השם יתברך לעבודתו באמת כי זה עקר התפלה".

כשאדם מרגיל עצמו לדבר אל השם יתברך ולבקש ממנו על כל דבר, אדם כזה אף פעם לא לבד, בכל מקום שהוא נמצא, לאן שהוא הולך - הקדוש ברוך הוא נמצא אתו. כפי שחכמינו זכרונם

מתפללים, ראש הישיבה ניגש למנחה ולקבלת שבת ברוב התעוררות.

בסעודה דיבר ראש הישיבה בין הדברים בנגות הצטברות חובות והלוואות, הדבר שנפרץ מאוד אצל בני אדם ללא שימת לב, ואח"כ זה לוקח מהם את כל שלוות הנפש והמנוחה, ואין מוח לאדם ללמוד ולהתפלל כראוי, ואמר שבפרשה רואים את הגנות של החובות, שהתורה הקדושה אומרת לאדם שיש לו חובות, שילך וימכור עצמו לעבד לשלם את חובותיו ואף שעל ידי זה הוא ישא שפחה כנענית ויהא לו ילדים כנעניים, בכל זאת יעשה הכל כדי להפטר מהחובות.

כמו כן סיפר ראש הישיבה בהרחבה את ג' המעשיות שרבינו סיפר מהמהרה"א, בעת שהיה רבינו זצ"ל בעיר אוסטראה והיה בידו ג' זהובים, ואמרו לו שתמורת כל זהוב אפשר לקרוא סיפור מהמהרה"א, ונתן את כל הזהובים שהיה בידו, וקרא ג' סיפורים, וסיפר את הסיפורים לבתו בעת שהיתה מאוד חולנית, וזקנו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע בא לרבינו בחלום ואמר לו שלא ידאג, ויספר סיפורי צדיקים המסוגלים לישועה, ואז סיפר רבינו את ג' הסיפורים והבריאה.

וכן דיבר ראש הישיבה אודות גזירת החינוך שיש בניו יורק, ואמר שיהיה מה שיהיה, לא ישנו כלום מהדרך המסורה בחינוך הילדים, ואף אם יפסיקו את כל התמיכות, ב"ה לא אלמן ישראל, ונדיבי הלב יסייעו וישלמו, ואין מה לפחד, ולנו נשאר רק להתפלל, ובעזרת השם תיבטל הגזירה.

בסעודת מלווה מלכה סיפר הרבה סיפורי צדיקים, וביותר על כ"ק מוהרא"ש זי"ע, ובין הדברים סיפר שיום אחד אומר לו מוהרא"ש שהוא שמע מאביו פעם שיש דבר כזה שנקרא מחלת הנפילה [אפילפסיה], ולא צריך לפחד מזה, גם אם זה נראה מאוד נורא, מחכים שיסיים לפרנס ואחרי זה הוא קם והכל עובר, ואמר לו מוהרא"ש שכמה ימים אחרי שאביו סיפר לו את זה, הוא הגיע לשדה התעופה ומישהו נפל שם וכולם צעקו, אבל אמר מוהרא"ש אני לא נבהלתי, וסיים ראש הישיבה שיומיים אחרי זה בחור אחד בישיבה נפל, וההורים בכלל לא הודיעו שיש לו מחלת הנפילה, ואז הבין למה מוהרא"ש סיפר לו כעת את הסיפור הזה.

במשך השבת דיבר ראש הישיבה הרבה יסודות בחינוך הילדים ובשלום בית, ובעיקר בתפילה והתבודדות ודיבור אל ד', ובחשיבות של דרך הלימוד, יהי רצון שנוכל לקיים למעשה את כל הדיבורים הטובים והעצות המתוקות של רבינו ז"ל.



חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

שבת התוועדות לתומכי המוסדות עם ראש הישיבה שליט"א

בשבת קודש פרשת משפטים יצא ראש הישיבה לשהות יחד עם מספר מצומצם של אברכים תומכי המוסדות, שתרמו סכומים הגונים למען החזקת המוסדות הקדושים, כפי שכתב במכתבו בעצתו אמונה פרשת תרומה: השבוע לא אהיה בווייליאמסבורג, אני נוסע כדי לגייס כספים למלמדים, אני מקוה שאתה מכיר טובה שאני עוזר לך, כי אני נוסע מהבית במקומך, היה אמור להיות שאתה תהיה זה שעוסק לחפש דרך כדי שילדיהם שלך יהיו מלמד ומורה וכו', למעשה אני מתעסק בזה בשבילך, בכל הכוחות אני משיג כסף בשביל הילדים שלך שיהיו להם מלמדים ומורות.

לפני התפילה בליל שבת לימד ראש הישיבה בתיקוני זוהר, ואמר שיש לו שני ספרים שמהם יש לו את ההנאה הגדולה ביותר, יותר משאר כל הספרים הקדושים שעוסק בהן, ליקוטי מוהר"ן ותיקוני זוהר, ואמר שבהתחלה הכי קשה היו לו שני הספרים האלו, והרגיש ממש שלועס קש, אבל עם הזמן קיבל בהם טעם מתוק מדבש יותר מכל לימוד אחר.

ראש הישיבה השאיר את הילדים הקטנים בווייליאמסבורג, ובליל שבת קודם התפילה אמר שהוא הולך לנסות להתפלל כראוי, כי זה זמן רב שלא התפלל כפי שרוצה מאחר שעוסק בכל התפילות עם ילדיו הקטנים, לראות שאף הם

לברכה אומרים (נלקט דברים, רמז תתכה): על הפסוק (דברים ד, ז): "פי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כה' אלקינו בכל קראנו אליו", היה מצעו בספינה שנסעו בה גוים, רק יהודי אחד היה בספינה; באמצע הנסיעה הספינה תעטה בדרפה והגיעה למדינה זרה, אחרי שהטילו עגן נגשו הגוים ליהודי ובקשו ממנו: "אנא ממך, קח את הפסוק שלנו ותקנה לנו אוכל, כי אנחנו רעבים כבר הרבה זמן", היהודי הביט בהם בפליאה ושאל: "וכי איני זר כאן בדיוק כמותכם... אמרו לו הגוים: "יש יהודי אכסנאי? בכל מקום שאתה הולך אלקיך עמך", מה זאת אומרת שיהודי הוא זר? לאן שיהודי הולך הקדוש ברוך הוא הולך אתו; כמו שכתוב: "אשר לו אלקים קרובים אליו".

רואים מזה שאי אפשר להגיד שיהודי הוא זר, כי בכל מקום שיהודי נמצא הקדוש ברוך הוא נמצא אתו ובכל שפה שמדברים אל השם יתברך - הוא עונה, כפי שחז"ל אומרים (שם): "בכל קראנו אליו - בכל לשון שישאל קוראין להקדוש ברוך הוא עונה אותם".

בנדאי כשיש לאדם צרה הוא צריך ללכת אל צדיקים ויהודים כשרים להתברך ולבקש מהם שיתפללו, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא קטז): "מי שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים"; אבל זה לא אומר שאי אפשר להתפלל לבד. אדרבה, כשהחולה מתפלל בעצמו אל השם יתברך זה מאוד חשוב, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (בראשית רבה נג, יד): על הפסוק (בראשית כא, יז): "וישמע אלקים את קול הנער - מפאן שתפלת החולה יפה מן הכל"; אלא הולכים אל צדיקים כי הם מחזקים את האדם שילך בעצמו אל השם יתברך ויבקש ממנו על הישועה שהוא צריך. תראה מה חכמינו הקדושים אומרים (תנחומא וירא, א): "אמר להן הקדוש ברוך הוא לישאל, הוו זהירין בתפלה, שאין מידה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות", ותרצה מה חכמינו הקדושים אומרים בהמשך: "ואפלו אין אדם פדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו", רואים שאפילו אדם שמאד רחוק מהשם יתברך - לא משנה מי, מה, ואיפה - הקדוש ברוך הוא יעזר לו.

מה שאתה פותב: "הרי רואים בחוש שאנחנו לא יכולים לפעל בתפלות שלנו וכו'"; במחילה, אבל אני לא יודע איך יהודי יכול לכתב כאלו מילים, אדרבה, רואים בחוש שהתפלות הפשוטות שלנו נענות. בכל צעד וצעד יש לנו ספורים של תפלה, אנחנו רואים בגלוי שהשם יתברך עוזר פאשר מבקשים ממנו. רבנו אמר פעם על מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ניקרא ז, א): "תפלה עושה מחצה", באידיש אומרים מחצה "העלפט" אמר רבינו "תפלה העלפט" (העלפט - פרושו גם "עוזר") תפלה עוזרת. אם התפלה לא נענית וכו', זה לא אומר שתפלה לא עוזרת, חס ושלום להגיד ככה; תפלה היא אחת מי"ג עקרי האמונה שעלינו להאמין בהם, כמו שאומרים: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל, ואין ראוי להתפלל לזולתו", ואם התפלה לא נענית, תעשה מה שחכמינו הקדושים אומרים (ברכות לב): אמר רבי חמא ברבי חנינא: "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל, שגאמר (תהלים כז, יד): "קנה אל ה', חזק ויאמץ לבך וקנה אל ה'".

השם יעזר שתפליח בכל הענינים.

סימן טוב ומזל טוב

- מו"ה **שלום יוסף יאקאבאוויטש** הי"ו קרית ברסלב להגל אירועי הבת למזל טוב עב"ג
- החתן **לוי יצחק הורוביץ** הי"ו בארא פארק
- מו"ה **נתן גרינפלד** הי"ו בית שמש להגל שמחת הבר מצוה לבנו למזל טוב
- מו"ה **נחמן נתן בויס** הי"ו קרית ברסלב מסור בלב ונפשו למען הדפסת ספרי רבינו להולדת הבת למזל טוב
- מו"ה **דוד ראבינאוויטש** הי"ו קרית ברסלב להולדת הבת למזל טוב
- מו"ה **יואל מאשקאוויטש** הי"ו טאהש להולדת הבת למזל טוב
- מו"ה **יואל גולדנבערג** הי"ו בית שמש להולדת הבן למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ ערבית בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ 30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
---	20:30 נדר הירדן 29/6	וגם ברמ"ג רח' מרים הנביאה 20 ק"א 30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
שמיעת שיעור יום א' בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 27 מינס 1
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: ספורי תפילה; מתכונים; ועוד **079.70.400.69**
 ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
 אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
 חיזוק יומי במייל | chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים: חיזוק יומי; ניוגונים; ספורי תפילה; ועוד **079.70.400.66**
 ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
 אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
 לקבלת הגיליון במייל | rabbirothhebrew@gmail.com